

الله عزیز کشور زن و منان بپس کشید

نشریه کارآفرینی در کشاورزی

جلد ششم، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۸

<http://jead.gau.ac.ir>

صفحات: ۹۹-۱۱۶

DOI: 10.22069/jead.2021.18767.1451

بازنمایی جامعه‌گرایی در راستای ارزش آفرینی اجتماعی دانشگاه: تدوین شاخصی برای بروون‌رسانی ترویجی دانشگاهی

محمد شریف شریف‌زاده^{۱*}، غلامحسین عبدالله‌زاده^۲

^{۱و۲} دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۱۰/۲۷؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۱۱/۲۸

چکیده

ارزش آفرینی دانشگاه هم نشان‌دهنده نوعی تحول نسلی و هم بازتاب شکلی از پیوند با جامعه است. بر اساس دسته‌بندی مرسوم، نسل‌های دانشگاه به (الف) آموزش محور، (ب) پژوهش محور، (ج) کارآفرین و (د) توسعه‌گر تقسیم شده است. در این راستا چهار نسل پیوند دانشگاه با جامعه شامل: (۱) آموزش، (۲) آموزش + پژوهش، (۳) آموزش + پژوهش + فناوری / کارآفرینی و (۴) پیوند کامل یا مشارکت تمام عیار دانشگاه در توسعه پایدار بر شمرده شده است. این روند به معنای افزوده شدن کارکردهایی برای دانشگاه و در نتیجه، تعریف فرآیندها و ساختارهایی برای اجرای این کارکردها است. هر چند از منظر توازن ساختاری - کارکردی؛ افزوده شدن کارکردهایی جدید در دانشگاه‌ها، موجب شکل‌گیری ساختارهای جدیدی در کنار ساختارهای پیشین که کارکردهای متعارف را به انجام می‌رسانند شده است. در بیشتر موارد، ساختارهای پیشین که دیگر کارکردی ندارند، حذف نشده (محو ساختارهای بی کارکرد) و یا با ساختارهای جدید یکپارچه نشده‌اند (حل ساختارهای هم کارکرد). بنابراین، به جای محو یا حل، ساختارهای جدید و قدیم روی هم غلط‌تیه‌اند و در صورت عدم روغن کاری از طریق تقسیم کار همانگ یا مدیریت راهبردی یکپارچه، دچار اصطکاک شده و در حرکت ماشین دانشگاه خلل ایجاد خواهد نمود. به طور کلی، تغییر کارکرد و ارزیابی عملکرد دانشگاه نیازمند پایش، ارزشیابی و پیامدستنگی نهادی مبتنی بر یک شاخص نمایا است. در این مقاله، یک چارچوب ارزیابی جامع، شامل نشانگرهای بروون‌رسانی ترویجی دانشگاهی به عنوان شاخص یک دانشگاه جامعه‌محور و ارزش‌آفرین ارایه شده است.

واژه‌های کلیدی: دانشگاه ارزش‌آفرین، دانشگاه جامعه‌گرا، دانشگاه کارآفرین، بروون‌رسانی ترویجی دانشگاهی

*نويسنده مسئول: sharifsharifzadeh@gmail.com

مقدمه

برونداد (مقاله و گزارش و کتاب) باقی مانده و کمتر به دستاورد و پیامد انجامیده است (شریفزاده و عبدالمژاد، ۱۳۹۴). موسسات آموزش عالی کشاورزی کشور تا کنون الگوی مشخصی که بازتاب واقعیات بخش کشاورزی باشد، ارایه نکرده و در عمل، به ویژه به دلیل جدافتادگی بین نهاد متولی اداره آموزش عالی کشاورزی (وزارت علوم، تحقیقات و فناوری) و نهاد اجرایی بخش کشاورزی (وزارت جهاد کشاورزی) و البته، نهادهای عمومی مرتبط، و نیز تخصص‌گرایی رشتۀ‌ای دانشگاهیان ناهمسویی و ناهمگرایی دانشگاه و جامعه را در حوزه آموزش عالی کشاورزی تشید و مزمن کرده است (شریفزاده و محمودی سرای، ۱۳۹۴). رویکردهایی همانند جامعه‌محوری، ارزش‌آفرینی و مسئولیت‌پذیری اجتماعی که می‌تواند به بهبود این موقعیت مستلزم منجر شود، نیز کمتر در قلمرو توسعه کشاورزی و به ویژه، آموزش عالی کشاورزی مورد مطالعه قرار گرفته است (درویشی و همکاران، ۱۳۹۶).

دانشگاه در عمر خود چندین گذار نسلی را تجربه نموده تا بتواند فرزند زمانه خویش باشد و همپا و یا پیشکراول سایر نهادهای جامعه نقش ایفا کند. نسل اخیر این نهاد به دانشگاه ارزش‌آفرین متصف شده که به نوعی بازتاب یکپارچگی کارکردهای محوری نسل‌های پیشین (آموزش، پژوهش، فناوری، کارآفرینی) برای شکل‌دهی به یک زیست‌بوم توسعه و پیشرفت یکپارچه به منظور خلق ارزش به صورت اجتماعی برای آحاد جامعه است. یک دانشگاه ارزش‌آفرین، نیازمند جلب مشارکت ذینفعان به طور همزمان در سطوح چندگانه محلی / استانی، منطقه‌ای / ملی و بین‌للملی است تا رویکرد کنش‌محلی جهان‌اندیشانه یا محل‌کنشی جهان‌اندیشانه Golocalization و نیز شبکه اجتماعی و زیست‌بوم

دانشگاه‌های ایران به سبب اقتباس از الگوهای غربی، کمتر توانسته‌اند ارتباط مناسبی با جامعه ایجاد نمایند. عدم مسئولیت‌پذیری و عدم پاسخگویی به نیازهای جامعه ظرفیت آن‌ها را برای هر نوع تحول درونی و تحول در محیط پیرامون ناچیز کرده است (مهدی و شفیعی، ۱۳۹۷). دانش‌آموختگان فاقد مهارت‌های مورد نیاز بازار کار هستند (کاظمی، ۱۳۹۷). سرمایه‌گذاری در تحقیق، فاقد مسیر و خط‌مشی مشخصی است و معمولاً مبتنی بر نیازها و تقاضای جامعه نیست (شهرابی و مجیدی، ۱۳۹۲). ضعف سرمایه اجتماعی و شبکه‌سازی علمی در بین ذینفعان دانشگاهی مانع از حرکت جریان‌های اطلاعاتی و عدم پاسخگویی مناسب به نیازها و تقاضاهای بیرونی شده است (حسینی مقدم، ۱۳۹۷). بخش عمده‌ای از تولیدات علمی دانشگاه‌ها نتوانسته به طور مطلوبی راه گشای مشکلات و معضلات اقتصادی، صنعتی و کشاورزی باشد (داوری اردکانی، ۱۳۹۰). وجود این گونه مسائل در آموزش عالی کشاورزی که دارای میزان بیکاری بالای دانش‌آموختگان دانشگاهی است (علیزاده و همکاران، ۱۳۹۶) بازگو کننده شرایط نگران کننده این بخش از آموزش عالی می‌باشد، این در حالی است که آموزش عالی کشاورزی به دلیل نقش بخش کشاورزی از لحاظ تأمین درآمد، اشتغال، تأمین غذا و به ویژه ارتباط نزدیک با محیط فیزیکی و اجتماعی در میان سایر بخش‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. علاوه بر این، یافته‌های تحقیقات دانشگاهی کشاورزی در عمل از سودمندی و ارزش‌افزایی لازم برای پیشبرد توسعه کشاورزی دانشبنیان مبتنی بر یافته‌های تحقیقاتی و فن‌آوری برخوردار نبوده (Sharifzadeh and Abdollahzadeh, 2009) و عمدتاً در سطح

خوشه‌های ابر مفهومی برآینده از توفان‌های تکاملی و آماده بارش در سرزمین دانشگاه می‌مانند، که دانشگاه‌ها در صورت آمادگی، می‌توانند خود و جامعه را از منافع چنین بارشی بهره‌مند سازند یا در نبود آمادگی لازم، آسیب بینند. کاهش حمایت اجتماعی از یک دانشگاه بی‌اثر یا بی‌بهره‌ماندن دانشگاه از یافته‌های پژوهشی نافع و کاربردی یا روبرو شدن با لشکرپرشمار دانش‌آموختگان مدعی فاقد مهارت لازم نمونه‌ای از آسیب‌های محتمل دانشگاه و جامعه در صورت عدم آمادگی برای رویارویی با تغییرات پرشمرده شده است؛ آمادگی که از آن می‌توان بسان آمادگی "رقص با تغییر" یاد کرد. مرگ دانشگاه در صورت عدم تغییر و برخورد منفعلانه با تحولات پیرامون، نداشتن ردپا و موقعیت اجتماعی جدی^۱، غوطه‌وری مبتذلانه در روزمرگی و تداوم سنت برج عاج‌نشینی، بی‌اثری و خشی جلوه‌کردن، از دستدادن حمایت و مشروعيت اجتماعی، و سپس خاموشی تدریجی رخ می‌دهد (جدول ۱).

برخی از نقش‌ها یا کارکردهای پرشمرده شده، ممکن است پارادوکسیکال یا ناسازگارنما به نظر برسند و این چالشی است برای رهبران دانشگاهی تا بین سویه‌های مختلف ایده درحال برآیش دانشگاه در برنامه و عمل سازگاری و هم‌افزایی ایجاد کنند. در عمل، سازوکارهای گوناگونی هستند که می‌تواند از سوی موسسات آموزش عالی کشاورزی با توجه به علائق و توانمندی‌ها و نیز خواسته‌های گروههای مختلف هدف برای پیوند همه جانبه با جامعه مد نظر قرار گیرد.

ترجمه‌ی حسین اکبری و مسعود سلطانی و انتشارات آریانا) و تاکید زیادی بر نگاه زیست‌شناسانه و تکاملی مبتنی بر هم‌یادگیری برای پیشبرد تغییرات به صورت فراگیر و مشارکتی دارد.

4. Social footprint

کارآفرینی/نوآوری دانشگاه پایه^۲ در عمل محقق شود (شریف‌زاده و عبدالله‌زاده، ۱۳۹۹):

- سطح محلی / استانی: خانواده‌ها، دانش‌آموختگان، نهادهای مذهبی و اجتماعی و رهبران افکار، دانشگاه‌ها و مراکز علمی و تحقیقاتی، رسانه‌های اجتماعی؛ ارگان‌های دولتی و خصوصی؛ تشکل‌های مردم‌نهاد، نهادهای صنفی، شرکت‌های خصوصی و صنایع و ...

- سطح ملی و منطقه‌ای: دانشگاه‌ها و موسسات تحقیقاتی، صنایع و بخش خصوصی و ارگان‌های دولتی و وزارت‌خانه‌ها و مجتمع قانون‌گذاری....

- سطح بین‌المللی: دانشگاه‌ها و موسسات تحقیقاتی، نهادهای بین‌المللی تخصصی و عمومی در نقش اهداگر^۳ ...

اجتماعی شدن دانشگاه با بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی دانش به عمومی کردن علم و دانشگاهی شدن جامعه منجر خواهد شد و در نتیجه، دموکراتیزه شدن دانش به عنوان یک پدیده یا بر ساخت نهادی و نه یک بسته فنی قابل تحويل (ناشی از نگاه کالایی در رویکردهای دانشگاهی بازارگرایانه)، عدالت شناختی و توانمندسازی دانشی (ظرفیت تولید، ذخیره، انتقال، مصرف بازتولید و اشاعه) جامعه محقق خواهد شد. در جریان تلاش برای یافتن دستورکار جدیدی برای بازیابی هویت و مشروعيت (رو به زوال) دانشگاه بسان یک نهاد اجتماعی و با توجه به برداشت‌های مطرح شده از دانشگاه جدید که ارزش‌آفرین است، می‌توان فهرست واژگانی را تنظیم نمود که می‌بین کارکردها و رویکردهای جدید دانشگاه هستند و بسان

1. University based entrepreneurship/ innovation ecosystem

2. Donors

۳. این اصطلاح از عنوان کتاب رقص تغییر (Change Dance of) پیتر سنگه به عنوان یکی از مشهورترین کتاب‌ها در زمینه مدیریت تحول‌در سازمان گرفته شده است لازم به ذکر است این کتاب به فارسی هم ترجمه و منتشر شده (با

جدول ۱- خوشه مفهومی نمایای دانشگاه جدید (عبداللهزاده و شریفزاده، ۱۳۹۹)

عنوانی یا القاب دانشگاه جدید: نقش‌های دانشگاه	خصایص بارز دانشگاه جدید: کارکردهای دانشگاه
دانشگاه نافذ / اثرگذار	پیشرو و آینده‌نگر در دانش و فناوری
دانشگاه هوشمند	معنطف، سازگارشونده و پویا
دانشگاه پاک	فعال پیشکراول ^۱ نه منفعل
دانشگاه سبز	بسیج‌کننده / ائتلاف‌گر / شبکه‌ساز اجتماعی ^۱
دانشگاه مستقل / اجتماع محور / جامعه مدار	دغدغه‌مندی توسعه پایدار به عنوان یک تعهد اجتماعی
دانشگاه تاب‌آور	تقویت‌گر جامعه‌مدنی و پیوندمند جامعه‌مدنی، دولت و بازار / همگراساز
دانشگاه بازارآفرین ^۱	قدرت/حاکمیت و مردم و جامعه‌مدنی به کمک تفاهم‌سازی و گفتگوگری اجتماعی
دانشگاه گلرکال	و تسهیلگری مدنی
دانشگاه مدنی	سیاست‌سازی / تصمیم‌گیرنده مشارکتی
دانشگاه فرابخشی (در مقابل دانشگاه دولتی یا خصوصی) بسان	پیامدگرایی / ارزش‌افزایی
کنشگر (فر/بینا) مرزی	مشتری‌مداری / مخاطب محوری / یادگیرنده محوری
دانشگاه سیال (در مقابل دانشگاه جامد) ^۲	برندسازی
دانشگاه حساس	کارآفرین‌گرایی / رقابت‌پذیری منصفانه
دانشگاه مردم‌ساز، آزادی‌خواه / صلح طلب	کیفیت‌گرایی
دانشگاه بسان یک اجتماع منسجم	پژوهشگاه خلاقیت
دانشگاه گویا / سخنگو به جای دانشگاه ساكت / خاموش	کارخانه نوآوری
دانشگاه مخاطره‌جو و خطرپذیر به جای دانشگاه بی خطر یا خطرگریز	بنگاه دانش: تجاری‌سازی دانش و فناوری
و خنثی	دانشگاه بخشی از شبکه زنجیره ارزش دانش
دانشگاه مشروعيت طلب	مروج دانش
آمادگاه انسانیت و پژوهشگاه بشریت ^۲	چندجانبه‌گرایی و رایزنی بین بخشی (دولت، بخش خصوصی و جامعه‌مدنی)
نهاد عمومی / اجتماعی دانش و فناوری	ارایه نقشه برای گذار تکاملی پیوسته جامعه
دانشگاه آرمانخواه	بازارآفرینی ارزش‌ها / مهندسی فرهنگی
دانشگاه تمدن‌ساز	شفافیت
دانشگاه سرزنشده، شاد / الهام‌بخش / القاء‌گر / شورآفرین در مقابل	افشاگری
دانشگاه پیر / مرد (ناشی از محافظه‌کاری، عدم پویایی در ظاهر و	فسادگریزی
محظوظ و رفتار)	مسئلولیت‌پذیری اجتماعی
دانشگاه آینده‌ساز دارای چشم‌انداز راهبردی در مقابل دانشگاه	شهروندی جهانی
روبه‌زوال، ایستا و مبتذل ناشی از غرق در روزمرگی	آموزش و پژوهش مستولانه
دانشگاه پیش‌کراول ^۱ در مقابل دانشگاه منفعل	تدریس موردد کاوانه مبتنی بر مسائل واقعی جامعه
دانشگاه باز، پیوسته در مقابل دانشگاه فصلی / گهگاهی یا ایستگاهی	آموزش و پژوهش مردم سالار / جامعه‌محور
دانشگاه بدون دیوار	کارآفرینی اجتماعی
دانشگاه جدی (گرفته شده)	شبکه‌سازی اجتماعی تمهیم دانش و یادگیری
دانشگاه بسان رسانه	راهبری اجتماعی / لوکوموتیوران یا دست‌کم، نقشه‌خوان قطار تغییر و تحولات
دانشگاه بازخورد جو	اجتماعی
دانشگاه شایسته پرور / شایسته‌سالار	سرمایه‌سازی اجتماعی (در درون و بیرون دانشگاه)
دانشگاه ارزش‌آفرین	حکومیت شایسته دانش / جمهوریت علم

1. Regenerative university

۲. دو خصیصه سیالیت و کنشگری مرزی از مباحث آقای دکتر فراتخواه گرفته شده است.

3. Humaniversity

4. Proactive

1. Proactivness

2. Mobilizer / alliance/ social network builder maker

نهادسازی / مهندسی نهادی / کارآفرینی نهادی	دانشگاه دغدغه‌مند: مسئله‌شناس / مسئله‌گرا
تابآوری نهادی	دانشگاه دگرگون‌ساز / دگرگون شونده ^۱
عاملیت اجتماعی	دانشگاه ارتباط‌جو / رسانش‌گر ^۲
پاسخگویی چندگانه	دانشگاه بسان اجتماع یادگیری جمیعی / اشتراکی / سازمان یادگیرنده
حکمرانی شایسته	تسهیلگر هم‌یادگیری
توازن کارکردی	دانشگاه بسان فانوس دریایی هدایتگر در امواج پرتلاطم تغییر
امیدبخشی اجتماعی	دانشگاه دارنده حس ششم برای دریافت پیشاپیش سیگنال‌های بحران
نوآوری باز اجتماعی	پیش از رخداد
مارپیچ چندگانه / چندرشته‌ای	دانشگاه اثرگذار در مقابل دانشگاه جلوه‌گر ^۳
ردپای اجتماعی دانشگاه	دانشگاه خدمت‌گذار یا پیشکار و میاشر (دستورپذیر) در مقابل دانشگاه راهبر
رهایی‌بخشیدن و نه رام‌کردن (بواسطه فن‌زدگی یا ایدئولوژی متصل)	دانشگاه حساس در مقابل دانشگاه خشی
پروژه‌ذهن‌های باز و روشن و نه پرکردن ذهن خالی	برنامه درسی فشرده و متنوع ^۴ در مقابل برنامه درسی یکسان و استاندارد
اندیشه و عمل سیستمی (جامعیت‌اندیشه و نظام‌مندی)	دانشگاه مسئله‌ساز یا دانشگاه رهایی‌بخش
فراراشته‌ای برای رویارویی با مسائل پیچیده	
عدالت، برابری و کسب و کار منصفانه	
رهبران دانشگاهی بسان کارآفرینان اجتماعی	
نقادی سازنده	
وجودان عمومی	
علم و فناوری با اخلاق	
تخصص‌پروری و فن‌ورزی متعهدانه و اخلاقی	
آموزش با روح / یادگیری ژرف‌تر	
شناساننده و هدایت‌گر استعدادها و نه پروراننده نخبه‌ها	
پروراننده قابلیت‌های پویا	
پی‌جوبی خیر و دارایی عمومی (خیر عمومی جهانی)	
دانشگاهیان بسان روشنگران شهره ^۵	
تنوع گرانی / پذیری	
حضور اجتماعی فعال توأم با حساسیت اجتماعی	
مدیریت بحران	
حفظ محیط زیست	
شناسایی، مستندسازی، پالایش و اعتباربخشی و تلفیق علوم شهر و ندان و دانش بومی	
در کنار دانش مدرن و کلامیک رسمی و علمی	

3. Transforming/ transformer university

4. Communicator/ communicative university

5. Poser

6. Curricular intensity and diversity

۷. روشنگران شهره دانشگاهی (Intellectual celebrity) به خوبی از ظرفیت شبکه‌های اجتماعی برای برقراری یک جریان گفتگو بین دانشگاه و حوزه عمومی بهره می‌گیرند و در نتیجه، از توان تاثیرگذاری بر افکار عمومی (بسان رهبران افکار یا opinion leader)، شکل‌دهی جریان‌های تغییر اجتماعی، برانگیختن جنبش‌های مدنی، حساسیت‌برانگیزی اجتماعی و نقد عربان و عمومی مسائل و ناهمجارتی‌های جامعه، پویابخشی به جامعه مدنی و در کل، عاملیت اجتماعی برخوردارند. این گروه هر چند موجب برانگیختن توجه عمومی به دانشگاه و بازآفرینی نفوذ اجتماعی این نهاد می‌شوند؛ اما با چالش‌هایی نظری متمهشان به عامه‌گرایی یا رفتار پوپولیستی، جدی گرفته‌نشدن از سوی دانشگاهیان قائل به اشرافیت و برج عاج نشینی دانشگاهیان، افتادن در دام جریان‌های سیاسی، تهدید از سوی جریان‌های حاکم در قدرت در صورت ناهمگرایی با منافع آنها، دورشدن تدریجی از کانون علم و جریان‌های روز دانشگاهی و بستنده کردن به گفتار سطحی یا تکراری و نظری آن روپرتو هستند. البته، با نگاه اجمالی به موقعیت این گروه از دانشگاهیان در کشور می‌توان به برخورداری آنها از مواحب یا امتیازهای ویژه‌ای؛ نظری پایتحث نشینی، تعلق سازمانی به موسسات علمی یا دانشگاه‌های معتبر یا بعض‌جربان‌های سیاسی با نفوذ یا در قدرت (خود پنداشته شدن)، پیشینه خاص و نظایر آن بی برد که دانشگاهیان شهرستانی کمایش از آن بی بهره‌اند.

برایش، استقرار و تکامل زیست‌بوم ارزش‌آفرینی اجتماعی مبنی بر دانشگاه ممکن می‌شود. زیست‌بوم دانشگاه ارزش‌آفرین، هر سه جریان دانش، نوآوری، و کسب‌وکار را به صورت یکجا در بردارد و این دانشگاه است که کانون همکاری و پالانقرم مشترک سه زیست‌بوم قرار می‌گیرد و موجب شکل‌گیری یک زیست‌بوم ارزش‌آفرینی می‌شود (شکل ۱). در این زیست‌بوم، از دانش به عنوان یک منبع ارزشمند برای پیشبرد نوآوری بهره‌برداری می‌شود و کارآفرینی نیز از فرصت‌های نوآوری مبنی بر دانش تغذیه می‌کند. چنین زیست‌بومی از ارزش‌افزوده، پویایی و شکوفایی بی‌نظیری نسبت به سایر زیست‌بوم‌ها برخوردار است که حاصل هم‌افزایی سه جریان دانش، نوآوری و کارآفرینی است.

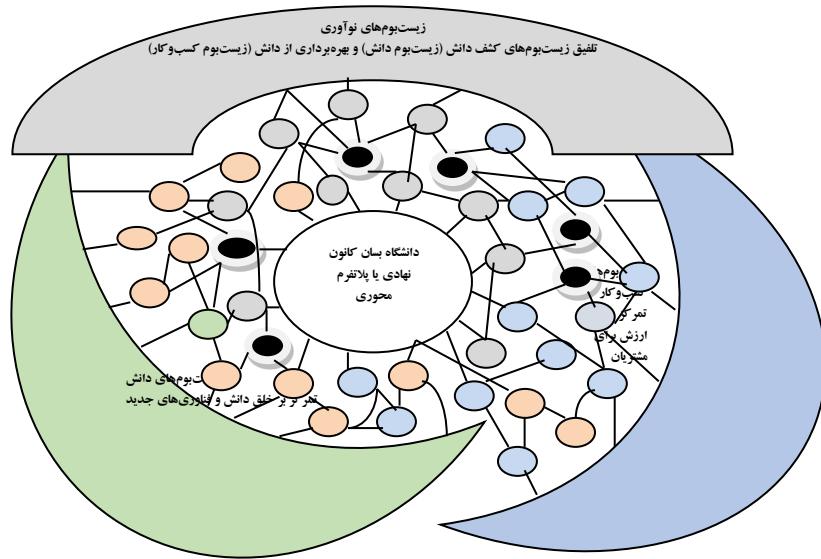
در پرتو چیدمان عناصر هم‌پیچنده و بنابر خصلت مارپیچی در الگوهای مارپیچ چندگانه نوآوری^۱ (Carayannis and Campbell, 2012; Leydesdorff, 2012)، درهم‌تنیدیگی (تعامل نزدیک، مستمر و هماهنگ چندجانبه) بین چهار رکن اساسی سبب شکل‌گیری زنجیره مداوم نوآوری و توسعه به عنوان جایگزینی برای کارکرد قدیمی و متعارف "تحقيق و توسعه" می‌شود. در زنجیره "نوآوری (و) توسعه"^۲، برخلاف تحقیق و توسعه، نقطه آغاز یا حرکت‌بخش، دانش (فنی) برخاسته از تحقیق نیست، بلکه ایده‌ها و نوآوری‌های فنی و نهادی است که در جریان تعامل کنشگران مختلف برای پیشبرد توسعه و رسیدن به ارزش شکل می‌گیرد و بنابر خصلت یادگیری تجربی و یادگیری نهادی، خود کنش توسعه، منجر به خلق این ایده‌ها و نوآوری‌ها می‌شود. بنابراین، الگوی مارپیچ چهارگانه بازتاب شکل‌گیری زنجیره در

یکی از چالش‌ها در این خصوص، تعدد و عدم سازمان‌یافتنگی منسجم مخاطبان و گروه‌های هدف خدمات دانشگاهی در بخش کشاورزی نسبت به سایر بخش‌ها است. در این باره، بهره‌گیری از نهادهای حد واسطه، همانند تعاونی‌ها و اتحادیه‌ها، نظام صنفی کشاورزی و یا نظام مهندسی کشاورزی و منابع طبیعی می‌تواند مورد توجه قرار گیرد. بنابراین، شایسته‌تر آن است که از تمرکز بر یک یا چند سازوکار محدود برای پیوند با جامعه پرهیز شود و همواره امکان انتخاب بین سازوکارهای مختلف برای اعضای هیات علمی وجود داشته باشد. همچنین، همکاری بین رشته‌ای و گروهی اعضای هیات علمی کشاورزی برای ارایه خدمات یکپارچه به کشاورزان و سایر گروه‌های هدف لازم به نظر می‌رسد (شریفزاده و محمودی سرای، ۱۳۹۴). جامعه‌گرایی همراه با کارآفرینی‌گرایی در آموزش عالی کشاورزی می‌تواند به توسعه برنده دانشگاه و نیز معرفی طرفیت‌های دانشگاه به بیرون به عنوان مبنای برای شکل‌گیری تقاضا برای خدمات دانشگاهی منجر شود (شریفزاده و همکاران، ۱۳۹۸). مسئولیت اجتماعی دانشگاه انتظاری نهادین از دانشگاه به عنوان یک نهاد اجتماعی برای پرداختن به نیازهای حال و آتی ذینفعان درونی و بیرونی، رفاه اجتماعی، کیفیت زندگی، برابری فرصت‌های زندگی، رفع آسیب‌های اجتماعی و زیستمحیطی، صلح و همیستی و پایداری توسعه است. بر این اساس، دانشگاه کارکردهای آموزشی، پژوهشی، خدمات تخصصی و سایر کارویزه‌های خود را به پاسخگویی اجتماعی به انتظارات اجتماعی یادشده معطوف می‌دارد (برادران حقیر و همکاران، ۱۳۹۸). دانشگاه ارزش‌آفرین برای خلق ارزش نیازمند یکپارچگی با بافتار اجتماعی پیرامونی و شبکه‌سازی برای خلق اجتماعی ارزش است. این مهم از طریق

2. Innovation (&) Development chain

1. The Triple Helix, Quadruple Helix, ..., and an *N*-Tuple of Helices

هم‌تئیده و مستمر "نوآوری (و) توسعه متنی به ارزش‌افزایی" است.^۱

شکل ۱- محوریت دانشگاه ارزش‌آفرین در همگرایی سه زیست‌بوم کسب و کار، دانش و نوآوری
(برگفته توام با تعدیل و تطبیق از: Valkokari, 2015)

فعالیت‌های ترویجی با هدف معرفی، ساده‌سازی برای فهم و کاربرد، انتقال دانش و فناوری و یافته‌های علمی دانشگاه به جامعه و کمک به گروه‌های هدف به صورت عمومی (عام‌المنفعه^(۱)) برای بهره‌برداری از آنها در عرصه عمل انجام می‌شود. بنابراین، برای اطلاق فعالیت ترویجی، حضور تعدادی از مخاطبان از دستگاه اجرایی یا غیردانشگاهی ضروری است. در ضمن فعالیت‌های ترویجی نمایایست وظایف و تعهدات عضو هیئت علمی در حوزه آموزشی و پژوهشی را محدود سازد. با وجود اهمیت کارکردهایی نظری کارآفرینی و ترویج و توسعه (ارزش‌آفرینی اجتماعی)، بسیاری از دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی از اطلاعات و سنجه‌های دقیق و معتبر برای پایش و

چنین الگویی از زیست‌بوم نوآفرینی که بر محوریت دانشگاه استوار است، مصدق جامعه‌گرایی و پیوند دانشگاه با جامعه پیرامون در سطوح مختلف محلی، ناحیه‌ای، ملی، منطقه‌ای، بین‌المللی و جهانی، کارآفرینی اجتماعی، مسئولیت‌پذیری اجتماعی و شکل‌دهی به شبکه‌های یادگیری برای پیشبرد نوآوری باز مبنی بر اندیشه بوم‌شناسی اجتماعی است.

در راستای تحقق رویکرد جامعه‌محوری در دانشگاه ارزش‌آفرین و به منظور ارتقای سطح تعامل اجتماعی دانشگاهیان با جامعه و رسانش اجتماعی دستاوردهای علمی به گروه‌های هدف^(۲)، فعالیت‌های ترویجی دانشگاهیان در چارچوب مقتضیات نهادی (قوایین و مقررات، بودجه و نظایر آن) مورد حمایت قرار می‌گیرند.

2. Science communication
3. Free- fee

۱. جای‌دهی "و" در پرنتز به این دلیل است که در برداشت ما، فاصله‌ای بین نوآوری و توسعه نیست و چنانچه گفته شد، خود کنش توسعه می‌تواند محملي برای بروز نوآوری باشد.

هدف، کاربردی به شمار می‌رود. این تحقیق با بهره‌گیری از روش گروه کانونی (از نوع اکتشافی) به انجام رسید. لازم به ذکر است روش گروه کانونی یا گفتگوی گروهی متمرکز از جمله روش‌های پژوهش کیفی در مطالعات مدیریت محسوب می‌شود. یک گروه کانونی شامل چندین عنصر الزامی نظری: گروه (مرکب از ۶ تا ۱۴ نفر)؛ بحث (موضوع مشترک مورد بحث)؛ تسهیلگر یا مدیر (گرداننده بحث) و گزارش یا اطلاعات نهایی است. با توجه به دسته‌بندی‌های ارایه شده از انواع گروه‌های کانونی (اکتشافی، تجربی و بالی‌ی)؛ در این تحقیق از گروه کانونی تجربی بهره گرفته است. نمونه‌گیری به صورت هدفمند به انجام رسید. اعضای گروه کانونی همان اعضای شورای پژوهشی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان بوده است که مسئولیت و صلاحیت نهادی را برای تعریف و استقرار این چارچوب داشته‌اند. برگزاری جلسات گروه کانونی بر طبق برنامه زمان‌بندی دانشگاه به انجام رسید. این دور شامل چندین نشست، شامل ارایه پیش‌نویس، بحث و تبادل نظر، ارایه اصلاحیه و پالایش و تصویب نهایی بوده است. بنابراین، روش اجرای کار از نوع گروه کانونی دوری یا سریالی^۱ بوده است. در این رویکرد، به جای برگزاری نشست مقطعی یا تک جلسه‌ای، جلسات گروه کانونی در چند نوبت و در بازه زمانی مقرر یا توافق شده تا زمان رسیدن به چارچوب مورد توافق برگزار می‌شود. در این تحقیق، علاوه بر استناد به قوانین و مقررات و اسناد بالادستی در سطح وزارت‌خانه و دانشگاه (نظری سند دانشگاه کارآفرین و برنامه راهبردی دانشگاه) جهت ارتقای مناسبت نهادی- قانونی نتایج، نسبت به ارایه پیش‌نویس‌ها به صاحب‌نظران از سایر دانشگاه‌ها نیز اقدام شود تا بر غنای مفهومی کار افزوده شود. روش اصلی تحلیل

ارزشیابی این فعالیت‌ها برخوردار نیستند (شریف‌زاده و عبداله‌زاده، ۱۳۹۳). در این تحقیق، با درک ضرورت ارزیابی شاخص‌مند فعالیت‌های ترویجی دانشگاهی که در راستای رویکردهای جامعه‌محوری و ارزش‌آفرینی اجتماعی دانشگاه قرار دارد، تلاش شده است تا مجموعه‌ای از نشانگرهای نمایا در قالب چند مولفه ارایه شود.

شاخص‌ها ابزارهایی برای نظارت و ارزشیابی اثرات و سنجش تغییرات یک وضعیت، پدیده یا فعالیت می‌باشند. اقتصاددانان اولین کسانی بودند که به تدوین شاخص‌هایی در حوزه اقتصاد و برنامه‌ریزی‌های اقتصادی اقدام نمودند و شاخص‌هایی نظری درآمد سرانه، تولید ناخالص ملی از جمله شاخص‌های عمده برای اهداف برنامه‌ریزی و سیاستگذاری‌های اقتصادی مطرح بود. در اوخر دهه ۱۹۵۰ و اوایل دهه ۱۹۶۰ نهضت شاخص‌سازی اجتماعی بطور خاص مورد توجه برنامه‌ریزان، متفکرین مسائل اجتماعی، دولت‌ها، نهادها و انجمن‌های حرفه‌ای قرار گرفت. به‌طوری‌که بعد از آن شاخص‌ها به عنوان مبنایی برای تصمیم‌گیری، سیاستگذاری و برنامه‌ریزی در حوزه‌های مختلف درآمدند. در این زمینه دو رهیافت استقرایی و قیاسی برای تنظیم شاخص‌ها بکار گرفته می‌شود. در رهیافت استقرایی، بر اساس آمار موجود، مجموعه وسیعی از شاخص‌ها تدوین می‌گردد؛ اما، در رهیافت قیاسی، ابعاد مورد علاقه تعیین و سپس شاخص‌های مورد نظر تدوین می‌شوند (کلانتری و همکاران، ۱۳۸۵). از این منظر، شاخص‌سازی در این تحقیق بر پایه رهیافت قیاسی صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها

این تحقیق از منظر گردآوری داده‌ها از نوع میدانی، از منظر کنترل متغیرها از نوع غیرآزمایشی و از لحاظ

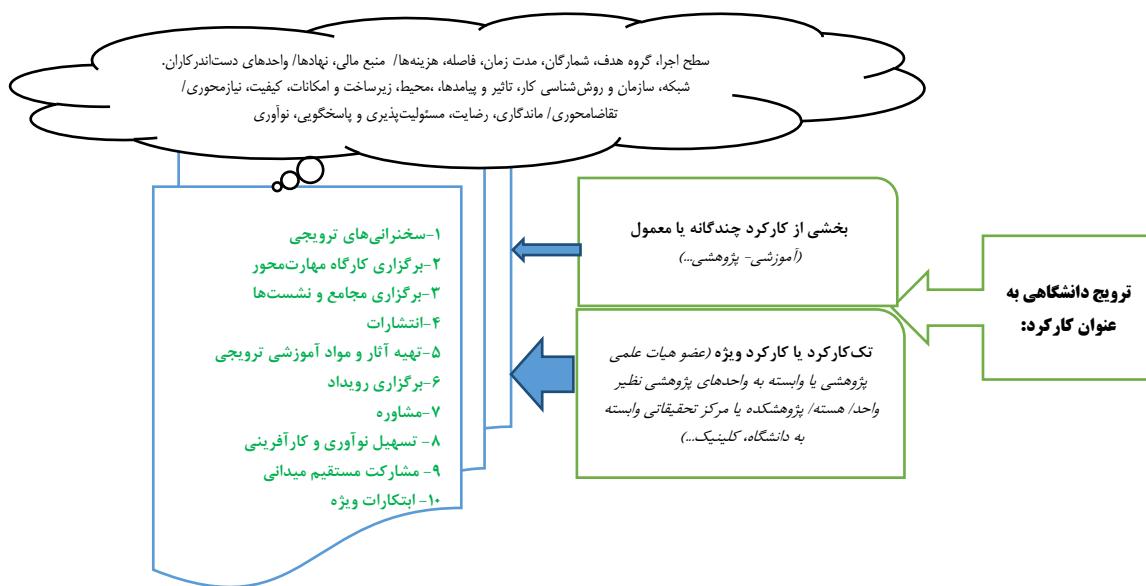
1. Round/serial focus group approach

طبیعی گرگان یا در صورت تخصصی شدن کارکردهای دانشگاهیان، در مورد اعضای هیات علمی ترویجی که شکلی از تخصصی شدن کارکرد دانشگاهی در کنار گونه‌های اعضای هیات علمی آموزشی، اعضای هیات علمی پژوهشی، اعضای هیات علمی فناور و کارآفرین). بی‌تردید، در حالت دوم، حجم فعالیت ترویجی دانشگاهیان به مراتب بیشتر و اصلاً غالب است. این امر در تخصیص زمان، منابع و امکانات، ارزیابی حرفه‌ای و تعریف شرایط کاری آنها می‌بایست بازتاب یابد. صرف‌نظر از جهت‌گیری کارکردی دوگانه مذبور، این کارکرد می‌تواند در ۱۰ گروه فعالیتی محقق شود. تحقق این فعالیت‌ها را عوامل متعدد فردی، سازمانی (دانشگاهی و نیز شبکه ترویج شامل کم و کیف همکاری سازمان‌های درگیر در ترویج)، محیط اجتماعی و شرایط میدانی تعیین می‌کند.

اطلاعات، تحلیل محتوای کیفی دیده‌های اعضای گروه‌های کانونی و تبدیل آن به گزاره‌های نمایای نشانگرهای مطرح شده بوده است.

یافته‌ها

ابعاد مفهومی کارکرد ترویج دانشگاهی: الگوریتم
مفهومی کلی کارکرد ترویج دانشگاهی در شکل (۲) ترسیم شده است. بر این اساس، کارکرد ترویجی می‌تواند یا به عنوان یکی از کارکردهای دانشگاهیان در کنار سایر کارکردهای متعارف آموزش و پژوهش و غیره مطرح شود یا اینکه، به عنوان کارکرد محوری و اصلی آنها در نظر گرفته شود (برای نمونه، در مورد اعضای هیات علمی فعال در واحدهای ارلیه دهنده خدمات ترویجی در دانشگاه همانند کلینیک مادر تخصصی در دانشگاه علوم کشاورزی و منابع

شکل ۲- الگوریتم مفهومی کارکرد ترویج دانشگاهی

موضوعی یا بعد کارکردی ارلیه شود. در هر طبقه کارکردی، با در نظر گرفتن سطح فعالیت، موضوع و ماهیت کار، گروه هدف و نظایر آن، فعالیت‌ها شکسته شده است. کمترین تفکیک فعالیت در طبقه برگزاری سخنرانی و کارگاه‌مهارت محور شامل دو نوع فعالیت

فهرست نشانگرهای کارکرد ترویج دانشگاهی: در جدول (۲) تلاش شده است تا مجموعه‌ای از نشانگرهای برای ارزیابی و امتیازدهی به فعالیت‌های ترویجی اعضای هیات علمی دانشگاهی در قلب ۱۰ طبقه

به عنوان یک طبقه مجزا، شامل ۱۱ فعالیت در نظر گرفته شده است. هر چند در این چارچوب تلاش شده است تا فعالیت‌های فهرست شده ذیل کارکرد ترویج با ماموریت‌ها و کارکردهای پژوهش و فناوری، آموزشی و فرهنگی دانشگاهی متمایز و مجزا شود، با این حال، بدلیل یکپارچگی و پیوستگی این کارکردها، در مورد برخی فعالیت‌ها ممکن است همپوشانی بین حوزه‌های کارکردی چندگانه بر شمرده شده رخ داده باشد.

و بیشترین تفکیک فعالیت در طبقه انتشارات صورت گرفته است. هر چند کارآفرینی می‌تواند زمینه و یا محتوای فعالیت‌های ترویجی طبقات دیگر هم باشد، اما با توجه به اهمیت کنونی کارکرد کارآفرینی در دانشگاه‌ها، این حیطه

جدول ۲- چارچوب ارزیابی کارکرد برونو رسانی ترویجی دانشگاه‌های

ردیف	طبقه موضوعی / کارکردی	عنوان فعالیت	بیشینه امتیاز فعالیت	سقف امتیاز در سال
۱	سخنرانی	۱-۱-سخنرانی علمی (با رویکرد بین‌رشته‌ای) درون دانشگاه	۰/۷۵	۳
۲	برگزاری کارگاه مهارت‌محور	۱-۲-سخنرانی علمی در نشست‌های خارج دانشگاه ۱-۲-برگزاری کارگاه آموزشی (مهارت‌محور) درون دانشگاه با تایید/ هماهنگی واحد مهارت‌آموزی دانشگاه؛ نظیر: 'TMC'	۱	۵
		۲-۱-برگزاری کارگاه آموزشی (مهارت‌محور) برون دانشگاه	۱/۵	۶
		۲-۲-برگزاری کارگاه آموزشی (مهارت‌محور) برون دانشگاه	۲	۴
		۲-۳-۱-برگزاری نشست‌ها/ میزگردهای علمی - ترویجی با موضوع محوری معین درون دانشگاه	۲	
		۲-۳-۲-برگزاری نشست‌ها/ میزگردهای علمی - ترویجی با موضوع محوری معین بیرون دانشگاه	۳	۶
		۲-۳-۳-برگزاری کرسی ترویجی در چارچوب مورد نظر وزارت عنت	۳	۶
		۳-۱-عضویت فعال (شرکت بیش از نیمی از جلسات در سال) در شوراهای کمیته‌ها/ مجتمع هم‌اندیشی/ اتاق‌های فکر/ اندیشه‌سراها (think tank) در سطح:	-	-
		۳-۲-بین‌سازمانی (دانشگاه و دیگر موسسات و سازمان‌ها) به صورت:	-	-
		۳-۳-۱-۱-خودمعرف (بر اساس تلاش و شبکه‌سازی علمی فردی)	۱	۳
		۳-۳-۱-۲-دانشگاه‌معرف (معرفی از سوی دانشگاه)	۰/۷۵	۳
		۳-۳-۴-۲-استانی/ منطقه‌ای به صورت:	-	-
		۳-۴-۲-۱-خودمعرف	۱/۵	۶
		۳-۴-۲-۲-دانشگاه‌معرف	۱	۳
		۳-۴-۳-کشوری به صورت:	-	-
		۳-۴-۳-۱-خودمعرف	۲	۶
		۳-۴-۳-۲-دانشگاه‌معرف	۱/۵	۶
		۴-۱-انتشار مقالات / گزارش‌های علمی در روزنامه‌های پر شمارگان / خبرگزاری‌های رسمی	۱	۵

۱. مرکز مدیریت مهارت‌آموزی و مشاوره شغلی Training Management Center & Job counseling که از سوی فنی و حرفه‌ای در دانشگاه‌ها بر مبنای چارچوب توافق شده استوار می‌شود.

محمد شریف شریفزاده و غلامحسین عبداللهزاده

۴	۱	۴-۲- انتشار مقالات / گزارش‌های علمی در نشریات عمومی / تخصصی (فصلنامه‌ها، ماهنامه‌ها، هفت‌نامه‌ها...)		
-	-	۴-۳- مشارکت در انتشار نشریات ادواری عمومی / تخصصی (با مجوز رسمی فرهنگ و ارشاد اسلامی و یا عتف)		
-	-	۴-۳-۱- راهاندازی در سطح:		
۳	۳	۴-۳-۱-۱- محلی		
۴	۴	۴-۳-۱-۲- استانی / منطقه‌ای		
۵	۵	۴-۳-۱-۳- کشوری		
-	-	۴-۳-۲- مدیر مستولی در سطح:		
۲	۱	۴-۳-۲-۱- محلی		
۴	۲	۴-۳-۲-۲- استانی / منطقه‌ای		
۶	۳	۴-۳-۲-۳- کشوری		
-	-	۴-۳-۳- سردبیری در سطح:		
۳	۳	۴-۳-۳-۱- محلی		
۴	۴	۴-۳-۳-۲- استانی / منطقه‌ای		
۵	۵	۴-۳-۳-۳- کشوری		
-	-	۴-۳-۴- عضویت در هیأت تحریریه در سطح:		
۲	۱	۴-۳-۴-۱- محلی		
۴	۲	۴-۳-۴-۲- استانی / منطقه‌ای		
۶	۳	۴-۳-۴-۳- کشوری		
-	-	۴-۴- (مشارکت در) تهیه برنامه رادیویی (به ازای هر ۳۰ دقیقه) با گستره:		
۶	۲	۴-۴-۱- محلی / استانی		
۹	۳	۴-۴-۲- سراسری		
۶	۲	۴-۴-۳- اینترنتی (با مجوز رسمی لازم)		
-	-	۴-۴-۵- (مشارکت در) تهیه برنامه تلویزیونی (به ازای هر ۳۰ دقیقه) با گستره:		
۸	۴	۴-۵-۱- محلی / استانی		
۱۰	۵	۴-۵-۲- سراسری		
۶	۳	۴-۵-۳- اینترنتی (با مجوز)		
۶	۴	۴-۶- مصاحبه منتشر شده در خبرگزاری‌های رسمی		
۶	۴	۴-۷- تدوین و انتشار مقالات یا نوشтар سیاستی (policy paper)		
۵	۱ به ازای هر مدخل	۴-۸- مشارکت در تدوین دانشنامه‌های عمومی		
۳	۱	۵-۱- تدوین و انتشار برگچه‌ها (بروشور) ترویجی		
۱/۵	.۷۵	۵-۲- تهیه پوستر ترویجی		
۱/۵	.۷۵	۵-۳- تهیه دستورالعمل / راهنمای ترویجی		
۶	۳	۵-۴- تالیف و انتشار کتاب (چه) ترویجی		
۶	۳	۵-۵- تهیه فیلم‌های تخصصی - ترویجی		
۶	۳	۵-۶- تهیه و تدوین پودمان‌های آموزشی		
۶	۳	۵-۷- تهیه و تدوین استانداردهای مهارت‌آموزی		
۴	۲	۵-۸- ثبت مستند دانش بومی در قالب تکنگاری		
۴	۰/۵ امتیاز	۵-۹- طراحی سایت یا صفحات اینترنتی مرتبط با موضوعات کشاورزی و منابع طبیعی در فضاهای مجازی مجاز (به ازای هر web page یا شمار بازدیدکننده)	آثار و مواد آموزشی ترویجی	۵
۶	۲	۵-۱۰- راهاندازی شبکه‌های اجتماعی در چارچوب مقررات رسمی و در حوزه تخصص موضوعی (با کمینه ۵۰ عضو یا دنبال‌کننده)		
۸	۴	۵-۱۱- تولید نرم‌افزار یا محتوای الکترونیکی چندرسانه‌ای (تعیین امتیاز با گروه آموزشی یا امور فناوری با کمک داور یا داوران)		

۱۰	۵	۱۲- تهیه اینشین یا بازی‌های آموزشی در حوزه کشاورزی و منابع طبیعی		
۶	۳	۱۳- همکاری در تدوین استاندارد ملی ایران		
۶	۳	۱۴- طراحی روش‌ها/ رهیافت‌های ترویجی		
۶	۳	۱۵- تهیه و تدوین جعبه‌ابزار (مجموعه‌ای از رویه‌ها و فنون کاربردی) (toolbox)		
۴	۲	۱۶- تهیه پادپخش (آوگستر) در حوزه تخصصی (با کمینه ۵۰ شنونده)		
۲۰	۵	۱۷- تهیه و توسعه دوره همگانی آموزش آزاد یا دوره آزاد (MOOC: Massive Open Online Course) اనبوه برخط		
-	-	۱- مشارکت در برگزاری یا حضور (با دایر نمودن غرفه) در نمایشگاه (تخصصی) کشاورزی و منابع طبیعی در سطح:		
۴	۲	۲- محلی		
۶	۳	۳- استانی / منطقه‌ای		
۸	۴	۴- کشوری		
-	-	۵- برگزاری تور یا بازدید ترویجی در سطح:		
۴	۲	۶- ۱- کوتاه‌برد (یک روزه یا درون استانی یا با فاصله بیشنه ۲۰۰ کیلومتری)		
۸	۴	۶- ۲- میان / بلندبرد (دو یا چند روزه یا برون استانی / کشوری یا با فاصله بیشتر از ۲۰۰ کیلومتری)		
۳	۱	۶- ۳- مشارکت در برگزاری روز مزرعه		
۱/۵	.۷۵	۶- ۴- مشارکت در برگزاری درهای باز دانشگاهی برای انتقال یافته‌های تحقیقاتی		
-	-	۶- ۵- دایر نمودن سایت‌های الکترونی (ایستگاه‌ها/ مزارع/ کارگاه‌ها/ گلخانه‌ها...) با رویکرد:	برگزاری رویدادها	۶
۲	۱	۶- ۶- نمایش نتایج‌های		
۳	۱/۵	۶- ۷- نمایش طبقه‌ای		
۳	۱	۶- ۸- مشارکت در طرح‌های تحقیقی تطبیقی ترویجی		
۴	۲	۶- ۹- مشارکت در راهاندازی / اداره تشکلهای (صفنم) رسمی در بخش کشاورزی، محیط زیست و منابع طبیعی		
۳	۱/۵	۶- ۱۰- تسهیلگری در پروژه‌های توسعه محلی (آبخیزداری/ چنگلداری/ محیط زیست...)		
۴	۲	۶- ۱۱- شکل‌دهی جنبش / پسیج اجتماعی / ابتکارات مدنی در حوزه موضوعات علمی در بخش کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست در چارچوب قوانین و مقررات موضوعه (خوارک سالم، حفظ جنگل‌های هیرکان، حفظ آب و خاک...)		
۱/۵	.۷۵	۶- ۱۲- مشارکت در برگزاری مناسبهای گاهشماری رسمی مرتبط با کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (همه منابع طبیعی، روز زمین...)		
۵	۱	۷- ۱- ارایه خدمات مشاوره‌ای انفرادی (در قالب کلینیک و غیره) بر اساس نظر ساعت		
۵	۱	۷- ۲- ارایه خدمات مشاوره‌ای به سازمان‌ها / موسسات / تشکلهای		
۵	۱	۷- ۳- ارایه خدمات ناظرتی به مزارع / واحدهای تولیدی در محل		
۵	۱	۷- ۴- راهنمایی و پایش طرح‌ها و پروژه‌های اجتماعی		
۳	.۷۵	۷- ۵- ارایه پیشنهادهای توصیه مکتوب از مجرای دانشگاه		
-	-	۷- ۶- مشارکت (فکری) در تدوین برنامه‌ها / سیاست‌ها و استاندارهای توسعه‌ای / بالادستی در بخش کشاورزی و حوزه‌های مرتبط در سطح دستگاه:		
۳۲	۱	۷- ۶- ۱- سازمان / دستگاه / سازمان		
۲	۲	۷- ۶- ۲- استانی / منطقه‌ای		
۳	۳	۷- ۶- ۳- کشوری		

مشاوره

۴	۲	۷-۷- مشاوره یا مشارکت در تدوین دستور کار یا برنامه های تحقیقاتی (Research agenda)		
۳	۳	۷-۸- اینگاه نقش رایزن یا تسهیلگر فناوری (برقراری همکاری های تحقیقاتی و فناوری بین سازمانها و نهادها نظیر جذب اعتبار تحقیقاتی، طرح های تحقیقاتی و فناوری مشترک، انعقاد تفاهم نامه...)		
۶	۳	۸-۱- مشارکت در طرح های راهبری نوآوری و کارآفرینی		
۶	۳	۸-۲- تدوین الگوهای کسب و کار و نوآور بومی (از جمله طرح های توجیهی یا تیپ، بومهای کسب و کار، ...)	هدایت نوآوری و کسب و کار آفرینی	۸
۴	۴	۸-۳- مشارکت در طراحی و توسعه زنجیره ارزش محصولات کشاورزی		
۱۰	۵	۸-۴- مشارکت در توسعه یا هدایت و راهنمایی گروه ها / تیم ها / هسته های کسب و کار آفرینی / تعاونی های دانشجویی با دانشگاهی ..		
۶	۳	۸-۵- مشارکت در برگزاری رویدادهای کارآفرینی و نوآفرینی (جشنواره، استارت آپ، مدرسه کسب و کار، ایده شو، کارشو...).		
۶	۳	۸-۶- مشارکت در ابتكارات نوآوری و کارآفرینی اجتماعی		
۸	۴	۸-۷- تسهیل کارورزی، کارآموزی و اشتغال دانشجویان و دانش آموختگان		
۳	۳	۸-۸- اینگاه نقش مشاور / مربی (متکر) کارآفرینی گروه های آموزشی / دانشکده ها		
۳	۳ برای هر سال	۸-۹- مشارکت در استقرار و فعالیت ساختارهای مدیریت نوآوری و کسب و کار آفرینی (مراکز رشد، نوآوری، کارآفرینی، شبتاب دهنده ها، پارک ها و قطب های فناوری و کارآفرینی ...)		
۴	۴	۸-۱۰- مشارکت در توسعه برنامه های درسی و آموزشی با رویکرد کارآفرینانه		
۹	۳ به ازای هر مورد	۸-۱۱- هدایت فرآیند یا مشارکت در تجاری سازی دارایی های فکری منجر به spin off / spin in / spin out / ..		
۱۰	۱۰ برای هر سال	مشارکت مستقیم میدانی به عنوان مهندس ناظر یا کارشناس پنهان در نظام نوین ترویج که مسلمان فعالیت به عنوان مروج در سطح میدانی (روستاهای و مزارع کشاورزان) در تشکیلات دولتی یا غیر دولتی (تعاونی یا شرکت های خدمات مشاوره ای و غیره) است		۹
۵	به تشخیص شورای پژوهشی	ابتكارت ویژه / سایر موارد		۱۰
۲۰	کمینه: ۳	اعضای هیات علمی با نقش چندگانه یا معمول (آموزشی - پژوهشی - ...)	مجموع امتیاز در سال به تفکیک	
۳۰	کمینه: ۵	اعضای هیات علمی با ماموریت های ویژه پژوهشی، ترویجی و غیره	نوع کارکرد:	

الزم کمتری برای پرداختن به امور تدریس و پژوهش متعارف دارند و از این رو انتظار می رود انرژی بیشتری را برای تحقق کارکرد ترویجی صرف کنند.

بحث و نتیجه گیری

دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشاورزی به عنوان بخشی از نظام نوآوری بخشی کشاورزی و نظام ملی نوآوری به شیوه های مختلف و از رهگذر کارکردهای هم افزایانه و پیوسته ای همانند، آموزش (آموزش عالی کشاورزی کارآفرینانه)، پژوهش با رویکرد دلنش افزایی و توسعه فناوری در بخش کشاورزی (کارآفرینی فناورانه مبنی بر ارزش افزایی

امتیازدهی فعالیت های ترویجی با در نظر گرفتن حجم کاری، پیچیدگی فنی و اجرایی، و پیامد و دستاوردهای اجتماعی و نهادی مورد انتظار در تناسب با امتیازات در نظر گرفته برای سایر فعالیت ها، نظری آموزشی و پژوهشی صورت گرفته است. همان طور که در طبقه آخر این چارچوب هم قید شده است، بیشینه و کمینه امتیاز مورد نیاز از این کارکرد برای گروه های مختلف اعضای هیات علمی می تواند متفاوت باشد. برای نمونه، آن گروه از اعضای هیات علمی که تحت عنوان هیات علمی پژوهشی جذب می شوند یا در واحد هایی نظیر مرکز نوآوری، کلینیک مادر تخصصی دانشگاه و نظایر آن مشغول به فعالیت هستند، امکان و

(شریفزاده و عبداللهزاده، ۱۳۹۳). از سوی دیگر، دو گانگی مزمن بخش دانشگاهی و اجرایی یعنی: نظام آموزش عالی کشاورزی و بدنی اداری و اجرایی، حتی در نظام نوین ترویج کماکان پابرجاست. به این منظور، بازتعریف نقش دانشگاهها و موسسات آموزش عالی کشاورزی بویژه در سطوح صفحی از یکسو و تعریف و تقویت کارکرد ترویج دانشگاهی با تعریف وظایف ترویجی در کنار وظایف متعارف آموزشی و پژوهشی دانشگاهیان و نیز گنجاندن نشانگرهای نمایا در آیین‌نامه‌های ترفیع و ارتقای شغلی آنها از سوی وزارت عtf در تعامل با وزارت جهاد کشاورزی از سوی دیگر مورد نیاز می‌باشد. در این خصوص، ابتکاراتی همانند راماندازی کلینیک‌های خدمات دانشگاهی در موسسات آموزش عالی کشاورزی و منابع طبیعی با مدیریت گروه‌های ترویج و آموزش کشاورزی برای ارایه خدمات دانشی به بهره‌برداران و گروه‌های هدف درخور توجه است.

بنا بر ضرورت و اهمیت آشکار، در این مقاله تلاش شد تا چارچوبی برای تعریف و ارزیابی کارکرد ترویج دانشگاهی ارایه شود. اجرایی شدن این چارچوب در عمل مستلزم حمایت نهادی و اعتباری لازم است. به این منظور، نیاز است چارچوب فعالیت‌های ترویجی به طور شفاف در فرم‌ها و سامانه‌های تخصیص اعتبارات تخصیص داده شده برای فعالیت‌های دانشگاهی (گرنت) لحاظ شود و پیرو آن، امکان تخصیص اعتبار اعطایی به فعالیت‌های ترویجی از سوی دانشگاهیان فراهم شود. در راستای حمایت ویژه، مدیریت مربوطه (به طور معمول معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه) حسب مورد با پیشنهاد واحد مرتبط (به طور معمول مدیریت امور پژوهشی و فناوری و تایید شورای پژوهش و فناوری دانشگاه) می‌تواند تا سقف ۱۰۰ درصد هزینه‌های تولید آثار ترویجی یا انجام فعالیت‌های

دانش)، ترویج و تسهیل توسعه کارآفرینی از مجرای خدمات اجتماعی دانشگاهی در بخش کشاورزی (برون‌رسانی کارآفرینانه دانشگاهی) محقق می‌شود (شریفزاده و همکاران، ۱۳۹۷). همگرایی دلنش، کارآفرینی و توسعه در پرتو انگاره ارزش‌آفرینی استلزمات خاص خود را می‌طلبد. بخش عمده‌ای از این استلزمات به عملکرد و کارکرد دانشگاه و دیگر موسسات حوزه دانش در تولید و عرضه دانش به صنعت و جامعه معطوف است. بخش دیگری از این استلزمات به نهادهای اجتماعی و نظام کسب‌وکار و کارآفرینی برمی‌گردد (شریفزاده و اسدی، ۱۳۸۹). دانشگاه‌ها به واسطه دارا بودن نقش‌های چندگانه، دارای جایگاه خاصی در نظام نوآوری می‌باشند. این موسسات، دارای چندین کارکرد اصلی آموزش، پژوهش و خدمات برون‌رسانی می‌باشند. در این بین، کارکرد سوم آنها، یعنی خدمات مشتمل بر سه حیطه آموزش، پژوهش و نیز مشاوره به افراد یا سازمان‌های خارج از محیط دانشگاهی از جمله مخاطبان ترویج می‌باشد و در قیاس با سایر کارکردها، به این کارکرد توجه جدی و سامان مندی نشده است (غلامرضايی و همکاران، ۱۳۸۶). در این باره، هم‌راستا با مبحث جاری درباره تحول و تکامل (نسلي) دانشگاه‌ها به عنوان نوعی گذار پارادایمی یا الگوواره‌ای^۱، که در دستورالعمل‌های ابلاغی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری به دانشگاه‌ها نیز کمایش بازتاب یافته است، این پرسش مطرح است که چگونه می‌توان تحول و عملکرد کارکردی دانشگاه‌ها در ابعاد مختلف، از جمله جامعه‌گرایی مبتنی بر ارایه خدمات ترویجی دانشگاهیان برای خلق ارزش اجتماعی سنجید؟ بی‌تردید، رویکردهای جدید و ماموریت‌های افزوده، نیازمند شاخص‌ها و نشانگرهایی معتبر و نمایا برای پایش، ارزشیابی، پیامدرسنجی، رتبه‌بندی، ارتقا و تشویق چه در سطح فردی و چه در سطح نهادی است

1. Paradigm shift

امتیاز آن اثر در قالب فرم صادر خواهد کرد. برای موارد منجر به تولید اثر مکتوب و مدون (طبقات ۵ و ۴) بهتر است چند نسخه برای نگهداری و بهره‌برداری در درون دانشگاه تحويل داده شود. به تشخیص سورای پژوهشی می‌توان از متخصصان ترویجی (یکی از اعضاء هیأت علمی به نمایندگی گروه ترویج و آموزش کشاورزی) برای ارزیابی و امتیازدهی به فعالیت‌های ترویجی بهره گرفت. سورای پژوهشی هر ساله می‌تواند همزمان با هفته پژوهش نسبت به شناسایی و معرفی عضو هیأت علمی برتر از لحاظ ترویج علم جهت تقدیر و نیز معرفی به مجامع کشوری مرتبط با ترویج علم اقدام نماید. در این باره، به منظور تشویق و ترغیب همکاری جمعی در فعالیت‌های ترویجی می‌توان علاوه بر ارزیابی عملکرد فردی، عملکرد گروه‌ها (در سطح دانشکده)، دانشکده‌ها (در سطح دانشگاه‌ها) و دانشگاه‌ها (در سطح ملی) هم ارزیابی و رتبه‌بندی شود. در صورت محدود بودن حجم کاری اعضاء هیأت علمی در حوزه آموزشی و پژوهشی، در صورت تشخیص و تصویب هیات اجرایی جذب دانشگاه، فعالیت‌های ترویجی می‌تواند جایگزین بخشی از فعالیت‌های مقرر عضو هیات‌علمی در آن حوزه‌ها شود. علاوه بر این، می‌توان برای فعالیت‌های دیگر دانشگاهیان که از ظرفیت ترویجی برخوردارند (نظیر طرح‌های تحقیقاتی یا پایان‌نامه‌ها) پیوست ترویجی را درخواست نمود. این پیوست می‌تواند از جشن پیوست رسانه‌ای هم باشد و به ارایه خلاصه‌ای عمومی و قابل فهم از یافته‌های کلیدی منجر شود. علاوه بر این در راستای نهادینه‌سازی و راهبری کارکرد ترویج دانشگاهی، دانشگاه‌ها می‌توانند به تشکیل سورای راهبری و سیاستگذاری ارتباط با جامعه و صنعت یا تشکیل واحدهای نظیر کلینیک خدمات دانشگاهی، دفتر ترویج علم، مدیریت امور ترویجی در دانشگاه اقدام نمایند. در نهایت به منظور تعامل سازنده با

ترویجی را خارج از اعتبار ویژه پژوهشی اعضاء هیأت علمی از نظر مالی حمایت کند. بی‌تردید، اعضاء هیأت علمی در انجام فعالیت‌های ترویجی همانند سایر فعالیت‌های دانشگاهی می‌باشند می‌باشند به رعایت حقوق مادی و معنوی دانشگاه (از جمله ذکر نام دانشگاه) و نیز پای‌بندی به قوانین و مقررات دانشگاه و کشور اهتمام ورزند. در مواردی که دستگاه اجرایی/ گروه هدف هزینه‌ها را تقبل نماید، موضوع می‌تواند در قالب قرارداد تنظیم و وظایف و حقوق مادی و معنوی هر یک از طرفین تعین شود. پیش از این نیاز است شیوه‌نامه اجرایی برای ارزیابی و امتیازدهی فعالیت‌های ترویجی، پس از تدوین و اعلام کلیات مربوطه از سوی وزارت عتّف، در هر دانشگاه عملیاتی شود.

امتیازدهی به فعالیت‌های ترویجی به منظور تخصیص امتیاز پژوهانه در قالب چنین شیوه‌نامه‌ای صورت می‌گیرد که با هم‌فکری اعضاء هیأت علمی و نیز طرفهای خارج از دانشگاه تدوین و پس از تصویب در مجامع تصمیم‌گیری ذیربطری در دانشگاه عملیاتی می‌ود. برای تعلق امتیاز، تاییدیه واحد مربوطه نظیر مدیریت امور ترویجی یا مدیریت امور پژوهشی و فناوری دانشگاه (بر اساس اعلام وصول دستگاه سفارش‌دهنده یا تایید داور/ داوران معرفی شده این مدیریت یا تایید گروه آموزشی) ضروری است و میزان نهایی امتیاز توسط مجمع تصمیم‌گیری (نظیر کارگروه یا سورای ترویج دانشگاهی یا سورای پژوهش و فناوری دانشگاه) تعیین می‌شود. امتیاز فعالیت‌ها و آثار ترویجی صرفاً پس از اختتام و شروع انتشار یا انجام کامل فعالیت تعلق می‌گیرد. آثار ترویجی غیرسفارشی برای دستگاه‌های اجرایی توسط واحد ذیربطری در قالب فرمی معین توسط عضو هیات علمی متقاضی برای تایید نهایی به سورای پژوهش و فناوری دانشگاه ارایه می‌گردد. پس از تایید شوراء، مدیریت امور فناوری و کارآفرینی گواهی انجام اثر ترویجی را به همراه تعیین

- کشاورزی. پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی، ۳۲: ۹۶-۱۱۲.
۹. شریفزاده، م. ش.، عبداللهزاده، غ. ۱۳۹۹. زیستبوم نوآفرینی کشاورزی در استان گلستان. علوم ترویج و آموزش کشاورزی، ۱۶(۱): ۱-۲۲.
۱۰. شریفزاده، م. ش.، عبداللهزاده، غ.، عباسی، ل.، شریفی، م. ۱۳۹۸. الگوی مفهومی گسترش نهانم دانشگاهی در آموزش عالی کشاورزی. پژوهش مدیریت آموزش کشاورزی، ۴۸: ۲۴-۱۰۴.
۱۱. شریفزاده، م. ش.، محمودی سرای، ع. ۱۳۹۴. عارضه‌یابی رویکرد میانرشهای در آموزش عالی کشاورزی: مورد ترویج و آموزش کشاورزی. مطالعات اندازه گیری و ارزشیابی آموزشی، ۵(۱۰): ۸۸-۶۱.
۱۲. عبداللهزاده، غ. شریفزاده، م. ش. ۱۳۹۹. زیستبوم کارآفرینی دانشگاه محور در کشاورزی: چارچوبی برای مهندسی نهادی پژوهش، فناوری و آموزش عالی نوآفرین. گرگان: انتشارات دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان.
۱۳. شریفزاده، م. ش.، عبداللهزاده، غ.، نجفی‌نژاد، ع. ۱۳۹۷. مورد کاوی تجربه گذار به دانشگاه کارآفرین: دانشگاه بسان یک زیستبوم کارآفرینی خرد. کارآفرینی در کشاورزی، ۲۵(۲): ۳۳-۶۹.
۱۴. علیزاده، ن.، صدیقی، ح.، پژشکی راد، غ.، فراست‌خواه، م. ۱۳۹۶. تحلیل سازوکارهای تحول‌آفرینی آموزشی در نظام آموزش عالی کشاورزی ایران. تحقیقات اقتصاد و توسعه کشاورزی ایران، ۴۸(۱): ۴۳-۵۳.
۱۵. غلامرضائی، س.، موحد محمدی، ح.، اسدی، ع. و حسینی، س.م. ۱۳۸۶. سازوکارهای تقویت کارکرد خدمات برون رسانی آموزش عالی کشاورزی ایران در عرصه ترویج کشاورزی. علوم ترویج و آموزش کشاورزی ایران، ۲۵(۲): ۴۵-۵۶.
۱۶. کاظمی، ع. ۱۳۹۷. دانشگاه از نزدبان تا سایبان. پژوهش‌کده مطالعات فرهنگی و اجتماعی. تهران. ۵۲۴ ص.
۱۷. کلاتری، خ.، اسدی، ع. شعبانعلی فمی، ح.، عبداللهزاده، غ.، چوبچیان، ش.، رحیم‌زاده، م. ۱۳۸۵. اعتبارسنجی

مخاطبان درون و بیرون دانشگاه از یکسو و بازنمایی رویت‌پذیر کارکرد جاری دانشگاه در این حوزه از سوی دیگر که می‌تواند مزید جذب جامعه برون‌دانشگاهی و در نتیجه، افزایش پیوستگی و چسبندگی اجتماعی دانشگاه شود، اطلاع‌رسانی مقتضی از جمله تخصیص فضایی معین در صفحه اصلی سایت دانشگاه برای نمایش رویدادهای دارای گروه هدف برون‌دانشگاهی پیشنهاد می‌شود.

منابع

- برادران حقیر، م.، نورشاهی، ن.، روشن، ا. ر. ۱۳۹۸. مفهوم‌سازی مسئولیت اجتماعی دانشگاه در ایران. فصلنامه پژوهش و برنامه‌ریزی در آموزش عالی، ۲۵(۳): ۲۶-۱.
- حسینی مقدم، م. ۱۳۹۷. دانشگاه ایرانی در سپهر بین‌المللی: بین‌المللی شدن آموزش عالی و آینده دانشگاه در ایران. پژوهش‌کده مطالعات فرهنگی و اجتماعی. تهران. ۴۵۸ ص.
- داوری اردکانی، ر. ۱۳۹۰. وضع کنونی علم در کشور. فصلنامه آموزش مهندسی ایران، ۱۳(۴۹): ۱۷-۱.
- درویشی، م.، شریفزاده، م. ش.، عبداللهزاده، غ. ۱۳۹۷. واکاوی نقش شرکت‌های تعاونی روستایی در پیشبرد توسعه پایدار: رویکرد مسئولیت‌پذیری اجتماعی. روستا و توسعه، ۲۰(۳): ۶۴-۴۳.
- سهرابی ز.، مجیدی، ز. ۱۳۹۲. شکاف کیفیت خدمات آموزشی: دیدگاه مدیران آموزشی، اعضای هیأت علمی و دانشجویان پژوهشکی. پیاورد سلامت، ۷(۵): ۳۷۶-۳۸۸.
- شریفزاده، ا. و اسدی، ع. ۱۳۸۹. کارآفرینی، دانشگاه و توسعه دانش بنیان. تهران: انتشارات جهاد دانشگاهی.
- شریفزاده، م. ش.، عبداللهزاده، غ. ۱۳۹۳. تدوین نشانگرهای کارآفرینی دانشگاهی در آموزش عالی کشاورزی. فصلنامه علمی پژوهشی توسعه کارآفرینی، ۷(۲): ۲۸۷-۲۶۷.
- شریفزاده، م. ش.، عبداللهزاده، غ. ۱۳۹۴. مولفه‌های توسعه‌ی آموزش کارآفرینی در نظام آموزش عالی

Innovation, and Knowledge Ecosystems: How They Differ and How to Survive and Thrive within Them. *Technology Innovation Management Review*, 5(8): 17–24.

شاخص‌های ترویجی به منظور رتبه‌بندی استان‌ها از نظر فعالیت‌های آموزشی-ترویجی. *مجله کشاورزی*: ۲۸(۲): ۷۰-۷۷.

۱۸. مهدی، ر.، *شفیعی*، م. ۱۳۹۷. نقش آفرینی و طرفیت‌سازی دانشگاه‌های نسل چهارم برای توسعه محلی و منطقه‌ای. *صنعت و دانشگاه*، ۱۰(۳۵): ۱-۲۲.

19. Carayannis, E.G., and Campbell, D.F.J. 2012. Mode 3 knowledge production in quadruple helix innovation systems: 21st-century democracy, innovation, and entrepreneurship for development. New York and London: Springer.

20. Leydesdorff, L. 2012. The triple helix, quadruple helix,.. and an N-tuple of helices: explanatory models for analyzing the knowledge-based economy?. *Journal of the Knowledge Economy*, 3(1): 25-35.

21. Sharifzadeh, A. and Abdollahzadeh, G. 2009. Explaining strengthening mechanisms, institutional orientations and problematic challenges of university agricultural research in Iran. *Education, Knowledge and Economy*, 3(3): 141-162.

22. Valkokari, K. 2015. Business,

Journal of Entrepreneurship in Agriculture Vol. 6(3), 2019

<http://jead.gau.ac.ir>

DOI:10.22069/jead.2021.18767.1451

Representation of Community-orientation in a University Social Value-creation Approach: Developing an Index for Academic Extension Outreach

M.Sh. Sharifzadeh^{1*}, G. Abdollahzadeh²

^{1,2}Associate Prof., Dept., of Agricultural Extension and Education,
Gorgan University of Agricultural Sciences and Natural Resources

Received: 15/02/2021; Accepted: 16/02/2021

Abstract

Value creation by university reflects both a kind of generational change and a reflection of a form of engagement with society. According to the conventional categorization, the generations of the university are categorized, as: (a) education (teaching)-oriented university, (b) research-oriented university, (c) entrepreneurial university, and (d) developmental university. In this regard, four generations of university engagement with the community include: (1) education, (2) education + research, (3) education + research + technology / entrepreneurship, and (4) full engagement or complete participation of the university in sustainable development are listed. This trend means adding some functions to the university and, as a result, defining processes and establishing structures for implementing these functions. Although, in terms of structural-functional balance; the addition of new functions in the universities has led to the formation of new structures in universities alongside the old structures that perform conventional functions. In most cases, old structures with no longer functions are not obliterated (by removing dysfunctional structures) or integrated with new structures (by merging of same-function structures). Therefore, instead of erasing or merging, new and old structures are rolled over, and if not lubricated through coordinated division of responsibilities or integrated strategic management, they will cause friction and will disrupt the moving of university machine. Overall, functional switching and performance evaluation of the university require institutional monitoring, evaluation and impact assessment based on representative index. This paper presents a comprehensive assessment framework and indicators of academic extension outreach as index of community-orientated and socially value- creating university.

Keywords: Value-creating University, Community-oriented University, Entrepreneurial University, Academic extension outreach

*Corresponding author; sharifsharifzadeh@gmail.com